

РЕШЕНИЕ

№ 37584

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8396** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С. С. Я., срещу решение № 2129 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 6762/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 11-ти състав. С решението е потвърден електронен фиш серия „К“, № 10462781, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на С. С. Я. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са развити съображения за отмяна на съдебния акт като незаконосъобразен поради съществено нарушение на административно-производствените правила и противоречия с материалния закон. Излагат се доводи за непредоставена възможност за възражения при съставяне на АУАН и че в производството пред районни съд не е доказано, че към конкретната дата на заснемане на нарушението, процесното техническо средство е било изправно, управлявано от обучен патрул и кое е конкретното АТСС. Навеждат се оплаквания за несъразмерност на наложената санкция и не отговаря на тежестта на извършеното нарушение несъразмерна и не са спазени изискванията на чл. 27 от ЗАНН при определяне на наказанието. Касаторът твърди, че описанието на нарушението не позволява еднозначен извод относно квалификацията, наказанието, начина на установяване по отношение на време, място и

обстановка. В заключение се иска отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на ЕФ. Претендира прекомерност на присъдените разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява. Не представя отговор по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор К. счита жалбата за неоснователна а решението на СРС - правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 24.02.2025 г., в 20:44 ч. касаторът е управлявал МПС – „Мазда 6“, (негова собственост), с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]като при № 33 се движел със скорост от 92 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч. Нарушението било установено и заснето с АТСС средство за видеоконтрол SITRAFFIC LYNX ERS 400 № 003059047Б66, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност и която в момента на нарушението била насочена към [улица]и заснемала в двете посоки.

За да потвърди електронния фиш, въззивната инстанция е обусловила извод, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и материалният закон е приложен правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Не се констатира нарушение на процесуалния закон от категорията на съществения, които да са от такова естество, че да послужат като основание за отмяна на обжалвания електронен фиш. Оспорвания в производството акт съдържа задължителните реквизити съгласно изискванията на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, посочено е кога е извършено нарушението, мястото на извършването му – [населено място] по [улица]до номер 33. Приложена е снимка на автомобила. Посочен е регистрационният номер на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, както и ползвателя му. В електронния фиш се съдържа и точно описание на констатираното нарушение - превишение на скоростта от пътното превозно средство с 42 км/ч, след приспаднат толеранс. Посочени са нарушената санкционната разпоредба, указан е видът и размерът на наложената санкция - глоба в размер на 600 лв. Указана е възможността и срока за предоставяне на писмена декларация от собственика на автомобила с данни за лицето, извършило нарушението. Съставеният електронен фиш съответства на предвидената в закона писмена форма и изискване за съдържание съгл. чл. 189 ал.4 от ЗДвП. Не са констатирани нарушения по отношение на съдържанието на оспорения фиш, които да са основание за неговата отмяна поради което доводите наведени от касатора за нарушение на формата на ЕФ са неоснователни.

Настоящият касационен състав намира съдебното решение за съобразено с материалния закон. При постановяването му съдът пълно и всестранино е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 от АПК се приемат за доказани фактите от СРС.

С чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В случая, доколкото се касае за засечена скорост на МПС и същият е от категория В, максималната допустима скорост за движение в населено място е 50 км/ч.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата, да използват технически средства или системи. В случая е използвано техническо средство – стационарна видео- радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ATCC SITRAFFIC LYNX ERS 400 № 00305947B66, данните от което са подробно описани в електронния фиш. Видно от представения по делото Протокол от проверка № 108- СГ- ИСИС/29.07.2024г. на БИМ и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване на БИМ , е видно, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП е предвидено, /в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението/, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 5 – за превишаване над 40 km/h - с глоба 600 лв. Размерът на наложената „глоба“ е определен в съответствие с чл. 27 от ЗАНН, като наказанието е в абсолютния размер, предвиден в закона, с оглед тежестта на извършеното деяние. Така наложено наказание е в състояние да постигне целите по чл. 12 от ЗАНН.

Както е посочено в мотивите към Решение № 2129 /11.06.2025 г. по анд № 6762/2025 г. и доказателствата по него. Настоящият състав споделя доводите на въззивния съд, че случаят не е маловажен. Нормата на чл. 28 от ЗАНН регламентира маловажност на случаите на извършени административни нарушения. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. От извършената преценка от съда на предпоставките, на предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, обществено опасните му последици, наличието на щета за държавата, и констатациите, че по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието се обосновава правилно извода, че в конкретния казус не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В случая се касае за значително превишаване с над 80 % над разрешената скорост, причинено от виновното поведение на водача на МПС. Не са налице основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Съставът на съда констатира, че по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. По тези съображения в случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр. чл.63в ЗАНН и на други такива, за които касационната инстанция следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение - оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2129 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 6762/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: